

НАУКОВИЙ ПРОЄКТ

Бредлі Салмонд III
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Бредлі висипав у відро ще одну порцію піску. Йому потрібно буде багато піску!

Невдовзі у його школі мав відбутися науковий конкурс. Бредлі робив модель, яка показувала дію цунамі. Він дізнався, що цунамі — це велика хвиля води, спричинена землетрусом в океані. Він хотів, щоб його проєкт був ідеальним. Можливо, він виграє приз!

Набравши ціле відро піску, Бредлі назбирав ще кілька паличок. Потім він знайшов у підвалі пластиковий ящик і кілька маленьких іграшкових будиночків.

Бредлі висипав пісок у ящик, щоб зробити сушу. Він акуратно розставив будинки і дерева. Потім настала черга найцікавішого — води! Заливши її, він просуне шматок картону у воду, щоб утворилася хвиля.

Але тут він припустився великої помилки. Він налив надто багато води! Будинки затопило, а він ще навіть не здійняв хвилю. Мокрий пісок перетворився на липке каламутне місиво.

Бредлі покликав маму з кухні. “Що мені тепер робити? Я налив занадто багато води”.

“Це нічого. Ти можеш просто почати все спочатку, — сказала мама. — Давай зробимо це разом і наливатимемо потроху”.

“Гаразд”. Бредлі схилив голову і вийшов надвір, щоб набрати піску. Цього разу вони ретельно відміряли потрібну кількість води і влили її. Бредлі рухав картонкою і дивився, як хвилі розбиваються об пісок. Усе вийшло!

Потім Бредлі з мамою робили плакат. Він почав писати кілька цікавих фактів про цунамі. Але слова не вміщалися на сторінці.

“Я не хочу переписувати все спочатку!” — сказав Бредлі. У нього розболілася голова. “Нам не потрібно переписувати все, — сказала мама. — Ми можемо просто трохи змінити текст — так, щоб він помістився на сторінці”.

Бредлі насупився. Його плакат виглядав зовсім не так, як він хотів. “Я не хочу це робити. Це буде виглядати погано, якщо все не вміститься”.

“Навчання — нелегка справа”, — мама обійняла Бредлі. “Іноді ми робимо помилки. Але важливо,

“Небесний Батько хоче, щоб ми продовжували докласти зусиль”.

щоб ми не здавалися. Небесний Батько хоче, щоб ми продовжували докласти зусиль. Тож давай зробимо перерву і завершимо вранці”.

Наступного ранку вони закінчили роботу над його плакатом. Він не був ідеальним, але настрої Бредлі трохи покращав.

Нарешті настав день наукового конкурсу. Мама відвезла Бредлі до школи. “Пам’ятай, — сказала вона, — ти старанно працював над своїм проєктом і багато чого навчився. І це найголовніше”.

Бредлі поніс свій проєкт у великий спортзал. Там було повно проєктів і плакатів. Усі четвертокласники сиділи і чекали своєї черги, щоб продемонструвати свій проєкт.

Невдовзі настала черга Бредлі. Його серце калатало, коли він виходив уперед. А якщо все піде не так?

Бредлі просунув картон у воду і показав суддям, як хвилі розбиваються об сушу.

“Що спричиняє такі великі хвилі в океані?” — запитав один із суддів.

“Великі хвилі викликані...” У Бредлі все вилетіло

з голови. “Я не пам’ятаю. Але я можу розповісти вам кілька цікавих фактів про цунамі”.

Він прочитав їм факти, написані на плакаті. Після школи Бредлі сів у машину разом зі своїм макетом.

“Як усе пройшло?” — запитала мама. “Не зовсім так, як мені хотілося, — Бредлі усміхнувся. — Але я старався і не здавався”.

“Наша доля визначається не кількістю разів, коли ми спотикнулися, а кількістю разів, коли ми піднімалися, струшували пил і рушали вперед”

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ви можете зробити це зараз!”, Ліягона, лист. 2013, с. 55.

